

Sv. Augustin: O smrti

Autor Administrator

...san i buđenje svega i smrti; to
događa se svakoga dana i mi u snu vidimo sliku smrti, a u buđenju sliku
uskrснуæa. Od onoga se događa svakoga dana vjerujte u ono se
dogoditi jedanput. Kako li na drveæu opada i drveæe opet prolista? Kamo
odlazi kad opadne; odakle dolazi kad opet prolista? Da li se to
dogodilo sada prvi put? Ne, dogodilo se to i prošle godine. Godina, dakle,
odlazi i vraæa se, a ljudi, stvoreni po oblièju Božjem i kad otiðu, zar se neæe
nikad vratiti...?

Èovjek sastavlja oporuku prije smrti; on se brine o onome što ostavlja
za sobom, a ne brine se o sebi. Vaæa æe djeca imati sve, a vi ništa. Va; duh
misli kako da olakša put onima koji dolaze poslije vas, a ne mislite o putu
kojim sami idete. Ljudi misle o smrti tek kada vide kako mrtvacu nose na
groblje. Onda kažu: »Ah, to je taj i taj. Jo; juèer je bio među nama.
Nema ni sedmica dana kako sam ga vidio, govorio mi je o toj i toj stvari. Kako je
to èudnovato; kako je èovjek ni;tavan ovdje, na Zemlji!«

To ljudi obično govore dok još plaču za mrtvim, dok mu još pripremaju grob. Ali kad ga pokopaju, nestane i svih tih misli. Ljudi se opet bave svojim poslovima, i nasljednik zaboravlja onoga koga je ispratio do groba i računa koliko vrijedi naslijeđe. I on mora umrijeti, ali gledajte kako i dalje čini prijevare, otmice, pronevjere radi vlastitoga zadovoljstva, koje još čezne dok čovjek uživa i, to je najgore, ljudi u grobu nalaze potvrdu za pokop duše: "Jedimo i pijmo jer ćemo sutra umrijeti!"

Misao o besmrtnosti pojavljuje se da ublaži melankolični izgled groba. Sv. Pavao naziva mrtve onima koji spavaju, kako bi objavio buđenje, tj. uskrsnuće.

Ponekad čujemo kako one koji vjeruju u besmrtnost nazivaju luđacima. ko se, kažu, vratio iz mrtvih? Tko nam je došao reći to biva u donjem svijetu?. Jesam li ikad čuo glas svoje braće, svoga djeda, svojih predaka?... Bijedni kakvi jeste, vi biste povjerovali kad bi vam otac ustao iz groba, a ne vjerujete ni poslije uskrsnuća Gospodnjega. A to bi vaš otac učinio kad bi nakratko ustao iz groba i došao vam da se opet vrati u smrt?

Pogledajte koliko je veći onaj koji je ovdje. Pogledajte s kolikom je snagom Krist ustao, jer "on i ne umire, smrt i nema vlasti nad njim". Učenici i vjerni vide ga i opipaše, njihova je vjera tako utvrđena da bi je mogli zatim pre-dati ljudima. Ako nas smatrate varalicama, upitajte cijeli svijet; svuda kršćanstvo daje život svijetu; oni koji još nisu povjerovali u Isusa Krista nisu hrabri napasti istinu o uskrsnuću. Postoji za to svjedočanstvo na nebu, svjedočanstvo na zemlji, svjedočanstvo anđela, svjedočanstvo pakla; nema nijednoga glasa koji ne kaže da je Isus Krist ustao iz groba.

Netko tko vam je drag prestao je živjeti, vi i ne čujete njegov glas, on i ne sudjeluje u radosti živih i vi, vi plačete. Plačete li i za sjemenom koje ste posijali u zemlji? Ako bi tkogod, ne znajući to biva sa sjemenom, mi-sleći da je sjeme izgubljeno i zarobljeno, gledao očima punim suza zemlju koja pokriva sjeme, vi, bolje upućeni od njega, zar ne biste žalili njegovo neznanje; ne biste li mu rekli: "Ne uznemiruj se, ono što se posadi i nije u žitnici, ne može ga uzeti, ali pričekaj koji dan i ovo polje, koje ti sada izgleda tako pusto, pokrit će obilata žetva i ispunit će ti se srce radošću kad ga ugledaš, kao što je u nas srce ispunjeno radošću, nadom, zato što mi već znamo da će se to dogoditi."

Ali žetve budu svake godine, a žetva, èovjeèanstva bit æe samo jedanput i to na kraju; zato vam je ne možemo pokazati. Ali vama je dano jedno, glavno zrno za primjer. Gospod je, govoreæi o vlastitoj smrti, rekao: "ako pæenièno zrno ne padne u zemlju i ne umre, ostaje samo. Ako li umre, rodi velik rod." (Iv 12,24). To je primjer jednoga jedinog zrna, ali je toliko veliki da zbog toga svi trebaju imati vjeru.

Usto, svako stvorenje, ako bismo samo pažljivo promatrali, govori nam o uskrsenju; i ovi svakodnevni primjeri tre-bali bi nas uputiti kako da doznamo æ Bog uèiniti i s ljudskim rodom. Uskrsnuæe mrtvih dogodit æe se samo jedanput, ali san i buðenje svega æ to diæe dogaða se svakoga dana i mi u snu vidimo sliku smrti, a u buðenju sliku uskrsnuæa. Od onoga æ to se dogaða svakoga dana vjerujte u ono æ se dogoditi jedanput. Kako li æ na drveæu opada i drveæe opet prolista? Kamo odlazi kad opadne; odakle dolazi kad opet prolista? Pogledajte zimu: sve je drveæe bez soka i izgleda kao mrtvo, ali doðe proljeæe, i ono se odjene liæem. Da li se to dogodilo sada prvi put? Ne, dogodilo se to i proæle godine. Godina, dakle, odlazi i vraæa se, a ljudi, stvoreni po obièaju Božjem – kad otiðu, zar se neæe nikad vratiti?

Sveti Augustin, V. st.